

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **B.**, so sídlom v B., IČO: X. zastúpenej advokátskou kanceláriou V. so sídlom v B., proti povinnému **M.**, bývajúcemu v B., **o vymoženie 949,06 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 0 Er 306/2011, dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2012 sp.zn. 20CoE 177/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 9. marca 2011 č.k. 0 Er 306/2011-9 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – ďalej len „Exekučný poriadok“] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti. V odôvodnení poukázal na to, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola aj rozhodcovská doložka, ktorú označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, smernica Rady č. 93/13/EHS). Zdôraznil, že nebola individuálne dojednaná a spotrebiteľovi odopiera možnosť voľby riešenia prípadného sporu na všeobecnom súde. Dospel preto k záveru, že rozhodcovská doložka je neplatná, v dôsledku čoho rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť a ním vydaný rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie oprávnenej uznesením z 8. novembra 2012 sp.zn. 20CoE 177/2011 napadnuté uznesenie potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná podľa § 39 a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného skonštatoval, že predložený rozhodcovský rozsudok nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Ostatné námietky oprávnenej považoval za neopodstatnené.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa

nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 ECdo 94 /2013, 1 ECdo 112/2013, 1 ECdo 221/2013, 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 E Cdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 E Cdo 92/2013, 3 E Cdo 135/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014, 8 ECdo 5/2014, 8 ECdo 12/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Oľga T r n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková

